

Vrije wil en predestinatie

Het aloude vraagstuk van vrije wil versus predestinatie is niet oplosbaar binnen het gangbare horizontale lineaire tijdsdenken. Een meer compleet denkkader waaraan de verticale tijdloze dimensie is toegevoegd biedt wel een oplossing.

Als tijd een illusie is, en dat is het, dan is echte vrije wil binnen die tijd ondenkbaar.

Binnen de illusie van de tijd bestaat slechts de illusie van de vrije wil. Deze is zo reëel als de mens zelf die de tijd als realiteit ervaart. Toch is wel in te zien dat sprake is van een illusie, door te kijken naar het gedrag van entiteiten met een lager bewustzijn. Het gedrag van kinderen is vaak al voorspelbaar dus determinant, bij dieren is dat nog duidelijker zichtbaar. Vooral in de paartijd is dat evident wanneer feromonische signalen de dieren tot een niet te stoppen 'vrijwillig' paargedrag dwingen.

Het gegeven dat men de determinerende gedragsfactoren minder gemakkelijk waarneemt op het eigen bewustzijnsniveau – of verkiest ze niet te zien – verandert niets aan het feit dat die determinanten er wel degelijk zijn en vanaf een hoger bewustzijn (waartoe men ook zelf tijdelijk kan geraken) eveneens duidelijk zichtbaar zijn.

Als men in de loop van zijn leven een duidelijke bewustzijnsprogressie doormaakte zal bij terugkijken op dat eigen leven veelal de indruk ontstaan dat men robotisch dus determinant door het leven ging en dat dus van vrije keuzen helemaal geen sprake was.

Op de horizontale tijdsbalk zelf is er dus geen vrije wil.

Als we deze balk echter kruisen met een verticale tijdloze dimensie die ons verbindt met onze oorsprong wordt duidelijk waar onze vrijheid ligt.

Die bevindt zich in het kruispunt van deze horizontale en verticale dimensie. Alleen daar is input mogelijk van iets anders dan van de determinanten van de tijdsbalk. Daar is de input van het zuiver bewustzijn zelf beschikbaar. Daar krijgen we onze lumineuze ideeën, daar ontstaan meesterwerken.

De vrijheid die ieder moment beschikbaar is bestaat dus slechts uit de mogelijkheid om ons in het snijpunt van dat kruis te verbinden met onze creatieve bron die in de loop der tijden al vele namen kreeg en tegenwoordig populariteit geniet als het Nulpunt. Een naam die alleen maar kan ontstaan in een technologische samenleving en waaraan aanvankelijk natuurlijk slechts een technische waarde werd toegekend. Dat technische nulpunt kreeg een update, werd Nulpunt, toen onderzoekers tot hun verbijstering ontdekten dat ook energie en techniek door (ons) bewustzijn wordt beïnvloed.

Dit is het lot van goden, zij groeien mee met het bewustzijn van hen die ze schiepen...

De procedure om de verbinding met het Nulpunt te realiseren kan niet eenvoudiger en bestaat uit het ongedaan maken van het 'niet willen weten', van het dwalen in het labirint van de horizontale tijdsbalk. Van het willen weten dat wij ons op dat kruis(punt) van de tijd en de tijdloosheid bevinden. De rest gaat vanzelf en is net als het voorafgaande 'vergeten' een kwestie van tijd, van gewenning, van focus.

Eenmaal de keuze gemaakt om de illusie van tijd te ervaren, het labirint binnen te gaan, ervaart men de illusie van vrijheid daarin die 'ten einde' duurt. Short cuts naar het centrum, het Nulpunt, zijn er niet, vele doodlopende wegen wel.

Men kan er voor kiezen om te genieten van dit rad van avontuur dat net als op de kermis onherroepelijk eindigt waar het begon, of men kan van de rit een hel maken door het niet eens te zijn met de manier waarop het verloopt en daar tegen te strijden.

De vraag of men dat einde zelf kan kiezen, of er altijd een opt-out mogelijkheid is, mag de lezer zelf beantwoorden. De eigenschappen van het labirint zijn wel een vingerwijzing.

Tijdens het leven aan het kruis, dit leven, is een focus op het Nulpunt de beweging daar naar toe en de enige weg om dit leven heel veel interessanter, creatiever en gezonder te maken.

Wie oordeelt strijdt, kan niet van de rit genieten en/of raakt er aan verslaafd, en verliest zich in de tijd. De rit kan zo heel erg lang duren, vele cycli.

Wie niet oordeelt ontspant zich in zijn Nulpunt en geniet van de rit maar hecht er niet aan.

In de tijd lijkt dit dus de keuze. Genieten of vechten. Maar zelfs dit is al bepaald.

De keuze voor de tijdlijn zonder Nulpunt is een hachelijk avontuur vol tegenslag en ellende omdat de coördinatie met het Nulpunt waar die tijd op steunt ontbreekt.

De keuze om vanuit dat Nulpunt in de tijd te staan garandeert die coördinatie wel. Creativiteit, verruimend bewustzijn, gezondheid en geluk zijn de effecten die uit dat Nulpunt voortkomen.

Het vraagstuk van de vrije wil versus predestinatie is zo opgelost.

Het is niet of of, het is een sequentieel en en. Vrije wil is als potentie altijd aanwezig maar wordt gerealiseerd 'ten einde' van de predestinatiecarrousel, in het centrum van het labrynt. Dat einde is niet de dood maar een omslag in het bewustzijn tijdens dit leven.

Matrixdenken

Een Unzip van het kruisdenken (symbolen: swastika en het kruis) is het matrixdenken waarmee duidelijk wordt wat onze plaats in het geheel der dingen is en op welke manier wij invloed uitoefenen en ondergaan. De relatie tussen vrije wil en predestinatie wordt hiermee inzichtelijker.

We kunnen ons deze matrix voorstellen als een rij bestaande uit 6 miljard (verticale) lijnen en een kolom van pakweg 1 miljoen (horizontale) lijnen of banden. Deze banden hebben bij iedere verticale lijn (mens) een unieke breedte. Deze bandbreedte representeert de mate waarin de persoon deelneemt aan deze band of frequentie, de mate waarin hij daarmee resoneert.

Men kan die 1 miljoen banden zien als de frequenties waaruit de mens is opgebouwd en waarmee hij continue (onbewust) zend en ontvangt, communiceert met zijn omgeving, de matrix.

Men kan ook uitgaan van veel minder banden, frequentieverzamelingen, die kenbaar zijn als aspecten, als kwaliteiten zoals liefde, angst en alle daaruit voorkomende gevoelens en emoties.

Kennis van deze aspecten ging voor de massa verloren maar werd bewaard en misbruikt door allerlei genootschappen die we gezamenlijk als de priesterklasse kunnen duiden.

Momenteel weet bijna niemand meer wie hij is, misbruik en manipulatie vieren hoogtij. Om deze kennis voor vernietiging te behoeden werd zij verpakt in historische verhalen. De aspecten of krachten die in een mens werkzaam zijn, de horizontale banden in onze denkbeeldige matrix, werden in deze verhalen gepersonificeerd. Iedereen kent ze wel, de helden en schurken in de Bhagavad Gita, de Bijbel en vele andere epische werken. Het zal duidelijk zijn dat de tand des tijds niet veel heel liet van het allegorische begrip van deze werken. De onmogelijkheid om alfanumerieke teksten (met letter én cijferwaarden) te vertalen alsmede onbegrip en machinaties waren hier niet vreemd aan.]

Met onze denkbeeldige matrix in gedachten is het eenvoudig om te ontdekken wie we zijn, hoe we in verbinding staan met alle krachten en alle mensen, welke krachten op ons inwerken, hoe we hierop invloed uitoefenen (of we dat nu beseffen of niet) en hoe we zelf onder invloed staan.

Zelfs binnen deze matrix is er sprake van eenheid, alles is verbonden met alles.

Er is geen sprake van vrijheid binnen de matrix als men slechts re-ageert op de impulsen van anderen die ons via de aspecten (de horizontale strepen) bereiken, 'goed of kwaad'.

Slechts weinig mensen doen iets anders dan re-ageren. Zij voeren beleid, zijn gevestigd in hun Nulpunt, en voeden de matrix en dus alle mensen met hun sturende gedachten en bepalen zo de expressie van de mind matrix, onze 3D illusie.

Het is op dit niveau dat de strijd om de 'mind of humanity' wordt gevoerd.

Geheime gedachten bestaan dus niet. De gehele matrix kent alle gedachten, een verandering in een punt maakt herschikking in de gehele matrix noodzakelijk. Alles beïnvloedt alles. Wij maken onze gedachten niet, ze komen ongeveerd binnen en we hebben slechts de keuze om ze te versterken of niet, door er al of niet op te re-ageren. Wat er precies binnenkomt is een kwestie van affiniteit, van voorgaande keuzes. Slechts vanuit het Nulpunt, niet reagerende, kan men de matrix besturen in plaats van er door te worden bestuurd. Hier kan men beleid voeren, de matrix en dus de mensheid helpen vervolmaken door als gate way te dienen voor geïnspireerde gedachten vanuit dat Nulpunt.

Separatie is daarom een totale illusie die zich in de tijd voordoet als gevolg van ons vernauwde bewustzijn, van het verbreken van de verbinding met ons Nulpunt, van het schijnbaar verlaten van het snijpunt op het kruis. (in werkelijkheid kunnen we dat snijpunt niet verlaten, het is waar ons leven zich afspeelt. Bij onze geboorte worden we dus 'gekruisigd' en bij vereniging met ons Nulpunt herrijzen we).

Ieder mens 'kiest' in de tijd aan welke krachten van de matrix hij zich blootstelt door er aandacht aan te geven, in te geloven, mee te werken.

Zo 'verdikken' zijn snijpunten met deze krachten zich, krijgen meer realiteit.

Zo wordt het effect van die krachten sterker in hem én in zijn nabije omgeving!

Ieder mens is als een stemvork in een veld met stemvorken.

Iedereen voedt iedereen met signalen, gedachten, en versterkt die.

Zo is bijvoorbeeld een ieder die sympathiseerde met de uitspraak 'die man is gevaarlijk' van onze toenmalige vader des vaderlands mét hem medemoordenaar van Fortuyn. Waarschijnlijk lag het startpunt overigens nog vóór deze uitspraak en werd ter bescherming van de Status Quo gegeven door een lid van de

'priesterklasse' , zij die weten hoe de matrix te bespelen.

Voor alle criminelen geldt dat zij slechts de trekker zijn die de mensheid overhaalt. Zolang men dit niet wil zien zal er geen einde aan komen. Het collectieve geniep zoekt de makkelijkste uitweg voor expressie, het veroordelen van die uitweg en vervolgens weer oogjes toe en verder slapen is het toppunt van hypocrisie. Eenheid is eenheid en de matrix is eenheid.

De mens kan echter ook filteren, bepaalde krachten niet toelaten. Zelfs als die krachten door anderen worden gevoed en sterk zijn. Een kwestie van 'waakzaam' zijn, hetgeen betekent dat men ongewenste gedachten geen verblijf in de mind gunt maar ze zo snel mogelijk weer laat gaan door voor andere gedachten te kiezen.

Het binnenkomen van gedachten is nauwelijks te managen, dat is een kwestie van de lange adem, maar het overschrijven ervan door andere gedachten is simpel.

Daar, en alleen daar, ligt de vrijheid. Hiervoor is het nodig om in het Nulpunt te zitten, dat is de plaats van gewaar zijn, van waakzaam zijn, van bewust en geïnspireerd handelen ofwel denken.

Dit is het ware werk, het perfectioneren van de matrix waar de 3D illusie de expressie van is.

Het eindresultaat? Het 'verdampen' van de schijnbare scheiding tussen 3D en de rest.

Hemel en aarde verenigd.

Niet uit mijn raam kijkende zie ik de hemelen

Niet de deur uitgaande ken ik de wereld

Niet handelende volbreng ik alles.

Lao Tse

Nico Baas, november 2013